



ИНТЕРНО ГЛАСИЛО ПД "НАФТАШ"

# БИЛТЕН

Број 13, март 2007.

Нови Сад

Година VIII

[www.pdnaftas.co.yu](http://www.pdnaftas.co.yu)



## КОПАОНИК: КОЗЈЕ СТЕНЕ И КУКАВИЦА

Јутро је освануло сунчано и изненађујуће топло за ово доба године. Ипак, само нас 24 је кренуло на недељну туру. Неки због јучерашњег умора, а неки због ноћашње журке и касног легања. Водич из Националног парка Звездан Новковић звани Зека стиже на време тако да група, тачно у 8 сати, креће бусом до Кадијевца одакле крећемо у правцу Козјих стена. Провлачимо се кроз густу борову шуму лагано према гребену који излази тик испод



Кукавице. Ту правимо кратку паузу а онда покрет према Козјим стенама. Време је прелепо а природа предивна. Испод нас је дубока провалија у којој се чује хук Самоковске реке. Све могуће боје нас окружују тако да је тешко да се одлучимо шта да сликамо. Лагано напредујемо по овој лепоти коју је природа створила. Копаоник је диван и сада тек видимо колико пропуштамо што нам се посета Копаонику свела само на трансверзалу а има још толико предивних атрактивних места за које смо само чули да постоје али их нисмо обишли. Јесен је стварно учинила чудо од



Копаоника, од шаренила боја које ниједан сликар не може насликати. Како напредујемо гребеном тако се и наша група полако осипа. Доста је тешко пошто има пуно успона и силазака али што више напредујемо то више и лепота стена долази до изражаја. На крају само нас петоро долази до Мијатовићеве бразде. Водич нам прича о томе како је та бразда направљена и шта све људска рука може да направи у дивљој природи. Долазимо до

задње стене која се поносито издиже над дубоким кањоном под нама. Мало одмарамо а онда лагано назад на гребен испод Кукавице. Ту се сви сакупљамо, сумирамо утиске а онда крећемо у освајање једног од врхова копаоника - Кукавице 1726 мнв. Није било ништа напорно али горе нас је чекао поглед на све околне врхове и заслужени одмор на јесењем октобарском сунцу. Једва смо се наканили да кренемо назад према Кадијевцу јер знали смо да је то опроштај са овом дивном планином бар за ову годину са жељом да је поново што пре посетимо и уживамо у њеним чарима. Сјурили смо се доле преко јадовника за непуних пола сата. Аутобус је већ чекао тако да смо са сетом напустили ово предивно место национални парк Копаоник.

Томић Душан

## ВИТОША - ЦРНИ ВРХ ( 2290 мнв)



На једну од последњих високогорских овогодишњих акција кренуло је нас осморо планинара из Новог Сада. Било нас је шесторо из Нафташа и двоје из Железничара. Организатор ове планинарске акције била је Миланка Арсић из београдске Победи. Пошто је бус ишао из Куле, у договору са водичем, на акцију смо се укључили већ из Новог Сада, са паркинга код Родићевог Мега дисконта. Миланка нам је резервисала места где ћемо

седети, тако да смо након непуна два сата били у Београду, где су ушли београдски планинари. Тачно у 22 сата кренули смо пут Бугарске. На време стижемо на бугарску границу и, после краћих царинских формалности, крећемо даље према Софији. Кратко се задржаванмо у Метроу а онда одлазимо до великог паркинга за аутобусе код централне железничке станице и ту добијамо слободно време до поподне. Свако од нас време користи како му одговара. Ми Новосађани идемо у набавку неопходне опреме за друштво. Купили смо пар дереза и два цебина, што ће добро доћи некоме од планинара када буде ишао на неку од зимских високо горских тура. Користим прилику и да се нађем са нашим пријатељем из Бугарске, са којим сам летос био на Пирину, и који нам се прикључује на овој акцији. Ова трка кроз Софију нам доноси доста умора па имамо осећај као да смо се пењали на неки врх. Једва чекамо да аутобус крене горе у планину према Витоши. Софија је цео дан била у некој сумаглици али како се пењемо према нашем одредишту тако имамо и све више сунца. У међувремену појављује се и снег и, док смо стигли до планинарског дома "Алеко", снега је већ десетак сантиметара и доста је захладило.



Дом је веома леп са свим могућим садржајима а има и парно грејање.

Миланка нас Новосађане смешта све у једну собу. Лепо је, са чистом постељином и удобним креветима. Заједно са нама из Софије кренуо је и аутобус пун македонских планинара тако да смо у дому имали и друштво а и доста пријатеља са којима смо били на некој од претходних акција.



Устајање није било јако рано тако да смо искористили прилику да сликамо и излазак сунца на планини. Не можемо видети једино Софију која је у густој магли.

Око 9 сати велика група планинара креће према врху. Има нас преко 50. На челу су наши пријатељи из Бугарске који нас непогрешиво воде према врху. Тура није напорна, лепо је и са доста снега, а сунце се стидљиво помаља испод облака.

Софија је и даље у густој магли. После два сата хода излазимо на врх.

Лепо је, на једној страни поглед на цео гребен Старе планине а на другој Рила са својим осунчаним врховима. Дивно је. Пред нама је Маљовица и у даљини се види и Мусала, највиши врх Балкана који се поносито уздиже изнад свих врхова Риле. Неуморно се фотографишемо покушавајући да са Витоше понесемо што више лепих успомена.



После доста задржавања и окрепљења у дому на врху, крећемо према дому "Алек" другом стазом која је много озбиљнија и са доста снега, али и много лепша од стазе којом смо се попели на врх.

Клизаво је па споро напредујемо, а поглед који је пред нама је све лепши и лепши.

Како се приближавамо дому тако је и снега све мање и мање. Више од три сата нам је требало да дођемо назад до дома. Нажалост, времена немамо много већ се брзо пакујемо за повратак кући и покушавамо да уграбимо што више времена за ручак.

Растанак се ближи. Поздрављамо се са Македонцима који крећу пре нас.

Нешто после 16 сати крећемо и ми са ове планине која је оставила веома леп утисак на нас и надамо се да ћемо ускоро поново доћи и уживати у лепотама Витоше.

Колико је пут према Бугарској био добар и угодан толико нам је и повратак био мучан и тежак због силног малтретирања бугарских цариника на граници. Ипак, и то смо издржали на, са малим закашњењем, стижемо у Београд, а у раним јутарњим сатима стижемо и у Нови Сад, са, ипак, лепим утисцима.

Томић Душан

ПОЧЕЛА ЈЕ СА РАДОМ ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦА  
ПЛАНИНАРСКОГ ДРУШТВА "НАФТАШ", Н. САД

[www.pdnaftas.co.yu](http://www.pdnaftas.co.yu)

## ШЕСТИ СВЕТОСАВСКИ УСПОН НА ГУДУРИЧКИ ВРХ

Нешто после шест сати, комби са 16 планинара кренуо је пут Вршца на Светосавски успон на Гудурички врх (641мнв).

Неки од нас су дремали до Вршца пошто је за многе ово било веома рано устајање.



После нешто више од два сата вожње стижемо у Вршац где нас већ чекају наши домаћини, који ће нас одвести до планинарског дома "Пано-нија".

Прво правимо кратку паузу да би доручковали и купили неопходну воду за пиће, које нема у дому. Крећемо до места где ће нам бити паркиран комби наспрам планинарског дома.

Спуштамо се у жаругу која је доста клизава и брзо долазимо до дома. Ту нас чекају наши домаћини са председником друштва и топли чај а има и топле куване ракије.

Овај пут има веома мало учесника, нешто више од 30. Напољу провејава снег тако да ћемо, изгледа, имати прави зимски успон. Цела група креће по све јачој вејавици према Гудуричком врху.

Лепо је иако снег све јаче и јаче пада. Све је смрзнуто па се снежни покривач брзо формирао али то нам и одговара јер нема блата које смо сви очекивали.

На последњем успону према врху било је доста клизања али и падова који су срећом прошли без последица. На врху нас чека зубато сунце и хладноћа па се незадржавамо дуго већ само да се фотографисамо и онда брзо назад у топлије крајеве.

У шуми је другачије, заветрина, нема леденог ветра али има клизања на стрмини. Идемo и на други врх - Мали гудурички (602 мнв). Али на њему је магла па од нашег видиковца нема ништа. Поново силазимо на исти пут према дому одакле свако иде за свој грош, како зна и уме. Већ око 16 сати први планинари стижу до Паноније која је сада доста загрејана и где нас чека прави домаћи пасуљ.

Дружимо се са домаћинима, размењујемо утиске и онда растанак али само до неке друге акције.

У Нови Сад стижемо нешто после 20 сати.

Сви наши учесници из друштва попели су се на овај врх, највиши у Војводини.



*Душан Томић*

## УЛТРА ФРЕШ

Уз добру вољу и у добром друштву планинара из новосадског Железничара, кренуо сам пут Стражилова. Нешто после 22 сата пењали смо се клизавом стазом према планинарском дому. Помислио сам да се нико сем нас неће појавити у дому. Међутим, преварио сам се, дом је пун планинара. Музика и дружење.

Сви су ту ради једног несвакидашњег догађаја у планинарском календару, а то је, већ добро познат из прича, Ултра фреш. У поноћ огласила се пиштаљка, то је био знак за почетак једне узбудљиве несвакидашње ноћне авантуре.

Предвођени искусним водичем око 35 планинара кренуло је у четворочасовну авантуру. Осветљени лампама кренули смо у непознато, од планинарског дома према потоку. На једном равнијем делу стазе чуо се коментар да је то досадно. За промену смо кренули једном јаругом, па наставили дуж потока. Почела је и киша да сипи, мада је и без кише било довољно клизаво.

Осмишљена стаза је да се из потока попнемо по јајстрмијем брегу до гребена. После шетње гребеном, наравно опет, стрмина па други поток. Чуо сам да се тај део зове Ђинђош, небитно, Ултра фреш је оправдао свој назив.

Како је ноћ одмицала с брега на брег, из потока у поток, приближавамо се Брнковом гробу. Сада већ сви задовољни што смо савладали неприступачан терен, враћамо се у планинарски дом.

Дуго ће се памтити и причати о овој четворочасовној ноћној шетњи. Ако не дуже, онда барем до следећег Ултра фреша!

*Горан Чобановић*

### **ОДРЖАНА 11. РЕДОВНА СКУПШТИНА ПД "Нафташ"**

22. децембра 2006. у планинарском дому на Осовљу у веома пријатној и топлој атмосфери одржана је редовна скупштина нашег друштва са око 40 присутних. Била је то изборна скупштина за чланове Извршног одбора. Скупштином је предавао Председник ПД "Нафташ" Славко Пећанац. На скупштини су били присутни чалнови планинарских друштава из Новог Сада и оклине а међу гостима био је присутан и предесенил Планинарског Савеза Србије Боро Вељковић. Овог пута нашем позиву се одазвала и госпођа Миланка Арсић, водич, нашег највећег планинарског друштва ПД "Победа" из Београда. Након усвајања дневног реда следило је подношење извештаја о раду за 2005. На предлог Председника у Извршни одбор изабрана је Надежда Рацков на место члана Извршног одбора. Функцију Председника Извршног одбора Друштва убудуће ће обављати Зоран Марковић а нови секретар друштва је Јелена Ивков. Уз добру музику и прикладну трпезу атмосферу су употпуњавале фотографије са изложбе која се је увелико припремала.

## НАЈУСПЕШНИЈИ У 2006. ГОДИНИ према анкети ПСС Војводине

У категорији најактивније планинарско друштво ПД "Нафташ" је заузело 2. место.  
(1. место ПД "Поштар", Нови Сад, 3. место ЖПСД "Зрењанин", Зрењанин)

У категорији најорганизованијег друштва планинарско друштво ПД "Нафташ" је заузело 2. место.  
(1. место ПД "Компас", Вршац, 3. место ПД "Вршачка кула", Вршац)

У категорији планинара - јуниора Федор Попов ја заузео 3. место.  
У категорији планинара - сениора Душан Томић ја заузео 1. место.  
У категорији планинара - сениорки Милица Чавић је заузела 1. место.

Нису остале незапажене активности и других наших чланова у овим рангирањима међу првих 15 имамо и две планинарке - сениорке, Борјанка Томић је заузела 8 место и Романа Поповић је заузела 9 место.

За освојене врхове у протеклој години похвалницу је добио Мирко Жарковић за успон на Тоубкал 4167 м.н.в. За освојених 5642 м.н.в. високог Западног Елбруса диплому је добио Синиша Петровић и за најбољи текст у билтену ПССВ награду је добила Сања Штефан

.....

### 10. ЗИМСКИ УСПОН НА ТРЕМ

Неколико минута пре 15 сати кренули смо, нас 16, у правцу Ниша и даље до Доњег Душника одакле је сутра ујутру требало да почне јубиларни 10. Зимски успон на Трем (1810 мнв).

Вожња је била веома удобна тако да смо после само једне паузе стигли на наше одредиште и сместили се по собама у хотелу Трем.

Доњи Душник је већ био препун планинара и већ се предвиђало да ће ово бити један од масовнијих успона. Биле су попуњене све учионице у школи а и приватан смештај, а за хотел да и непричамо, пошто се место у њему могло тешко пронаћи.

Вече је прошло у дружењу са старим пријатељима са којима се виђамо само на планинарским акцијама. Рано крећемо на спавање.

Јутро је освануло шарено са маглом и облацима по околним врховима али смо се надали да ће сунце успети да растера маглу и да ћемо нешто и видети.

Свечано отварање акције било је у 7 сати. На великом школском платоу.

После тога одмах крећемо у правцу Девојачког гроба. Није хладно али по путу има доста блата па има доста посртања и клизања.

Како добијамо на висини тако се појављује и снег. Када смо изашли испод Девојачког гроба било га је десетак сантиметара.

Нешто више од два ипо сата нам је требало да изађемо на Девојачки гроб.

Правимо малу паузу, а и магла постаје све гушћа.

Крећемо се у дугачкој непрегледној колони чији се крај губи у магли. Снег је све дубљи а и температура све више пада. Напредујемо корак по корак по све дубљем снегу. Тешко је, све се теже дише а и



колона се све више растеже. Поред нас се појављују и планинари који већ силазе са врха и који нас бодре да је врх на домаку и да још мало издржимо. Убрзо се и врх појављује без видика само у густој магли. Ништа се не види а и веома је хладно са јаким ветром. Трем показује своје зубе. Срећом чутурица са ракијом је ту да нас мало загреје и окрепи и поврати изгубљену снагу. Неуморно се фотографишемо и полако крећемо са врха, помало разочарани јер ово је већ трећи узастопни успон са маглом на врху и лошим видиком.

Морамо опрезно да идемо јер је снег доста угажен па је било веома клизаво. Наша цела група се срећно и безбедно вратила у хотел. Доласком у Доњи Душник и време се поправило па се и врх Трем појавио у својој лепоти, жао нам је наравно што то није било бар три сата раније.

Као и ранијих година ручак је био организован у фабрици "Елид" која је некада била носилац просперитета овога краја и Доњег Душника а данас делује тако суморно и јадно са великим халама, у којима више нико не ради, са полупаним прозорима и разваљеним вратима.

Ипак ресторан друштвене исхране још увек ради и пасуљ је био изврстан као и ранијих година.

Свечано затварање акције било је исто вече у хотелу. Гужва велика, места мало, али некако смо се сви сместили.

Председник општине Гаџин Хан поздравио је присутне и затворио акцију. Укупно је било преко 750 планинара из 72 планинарског друштва.

Подељене су дипломе свим друштвима и онда је почело оно најинтересантније - планинарска забава уз много песме и игре која је трајала до раног јутра.

Ујутру почиње велика сеоба планинара ка својим одређеним местима.

Ми крећемо према планинарском дому "Студенац" на Бојаниним водама одакле планирамо да изведемо успон на Мосор.

Дан је леп, пун сунца и веома погодан за овај успон.

Иако је Мосор висок само 964 мнв, доста је тежак за пењање зато што се иде директно на стене. Сви који су кренули на врх и излазе на њега одушевљени његовом лепотом и видиком који се пружа са њега. Уживамо на топлом зимском сунцу у окружењу лепоте старе планине и њених врхова.

Време брзо пролази па морамо да кренемо назад до дома.

Заједнички ручак, опроштај и полазак за Нови Сад.

Успут правимо кратку паузу у Нишкој Бањи са једном шетњом.

И на крају оно најважније: 12 планинара је попело Трем а 9 Мосор што је свакако успешно за наше друштво.

У Нови Сад стижемо већ око пола осам помало уморни али задовољни овом лепом зимском акцијом.

Томић Душан

На Скупштини ПД "Нафташ", одржаној 22. децембра 2006. године донета је одлука да цена Цена маркице за 2007. годину буде 400,00 динара, цена планинарске књижице 200,00 динара, цена учлањења (из другог друштва) 300,00 динара а да деца до 18 година бесплатно добијају књижицу и маркицу.